

КАЗ БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 8, БРОЙ 37, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СУ "Иван Вазов" гр. Плевен

декември 2018

Вестникът е лауреат на Седмия национален конкурс за ученическа журналистика "Стоян Михайловски" - 2014 г. - първо място
Носител на трета награда в Шестия национален конкурс за ученическа журналистика "Стоян Михайловски" - 2013 г.
Носител на първа награда в Четвъртия национален ученически журналистически конкурс "Григор Попов" - 2016 г.
Носител на първа награда в Петия национален ученически журналистически конкурс "Григор Попов" - 2017 г.
Носител на първа награда в Шестия национален ученически журналистически конкурс "Григор Попов" - 2018 г.

Цена 1 лев

Как обичам Коледа! Навън вали, а до теб – камината гори...

Щрих от украсата на класната стая на 3б

Светослав Иванов: Ще дойда. Обещавам! И то съвсем скоро!

С тези думи Светослав Иванов, водещ на едно от най-рейтинговите публицистични предавания, завърши изданието на „120 минути“ на 2 декември. След като Денислава Ангелова му подари няколко броя от нашия училищен вестник, той в ефир обеща, че скоро ще отговори на поканата ни и ще гостува в нашето училище. Ние го очакваме, за да зададем своите журналистически въпроси и да му разкажем за своето училище. А иначе поводът за гостуването на Денислава Ангелова и Ренета Камберова в предаването

бе стартът на новата инициатива на асоциация „Докосни дъгата“ и сдружение „Пазарджик спортува“. Националната кампания е наречена „Мисия спорт на любимите герои“

и е предназначена за ученици на възраст между 6 и 10 години. На събитието присъстваха и ученици от нашето училище и показаха, че умеят да спортуват. Подробности за събитието, както и разговор на нашия репортер Камелия Григорова от 11б клас с Ренета Камберова може да прочетете в училищния сайт на адрес:

www.suivanvazov.com

Различните лица на празника

- ✓ Еко Коледа – предизвикваме ви тази година да празнувате с уважение към природата – **стр. 9**
- ✓ Срещнали се най-после Дядо Коледа и Дядо Мраз, за да поделят коледния трон – **стр. 11**
- ✓ Информирана Коледа – за странната смесица от Коледа, Исус Христос, Дядо Коледа, подаръците и всичко около дългоочаквания празник – **стр. 5**
- ✓ Традиционна Коледа и празник за душите – **стр. 2**
- ✓ Фалшивото лице на Коледа- маракуя или сушени сливи, дискотека или при баба на село, розова изкуствена елха или зелен уют – **стр. 9**

Щастлива Коледа

Щастливи днес снежинките блещат,
играят и не искат да се спрат.
Наоколо безбройни светлини,
искрят елхите със звезди.

Камините примамливо пращат
навсякъде с омайващ аромат.
И бавно свещи се топят
в един красив и светец свят.

Децата радостни надничат,
елхите свои те окичват.
И чакат тайнството едно –
притихнали край коледно дърво.

Антон Георгиев ба

Мое то различно училище

Готови сме за зимата

С последните слънчеви лъчи изпратихме подобаващо цветната есен

Малките туристи от 3в, 3г, 3д и 3е клас изпользваха топлите есенни дни, за да посетят античната крепост „Сторгозия“, да се разходят в парк Кайлъка и да съберат листа, клонки, шишарки... С любопитство се запознаха с историята на крепостта, разгледаха крепостните стени и каменните колони, а и поиграха на воля сред природата.

Видяно и чуто

С много инициативи бе отбелязана Националната седмица на четенето в СУ „Иван Вазов“. Във всяка паралелка от начален етап се реализираха идеи за четене без край. Започнаха от подготвителната група – на тях четоха, разбира се. Малките читатели имаха възможности и интересни срещи, драматизираха, танцуваха, четоха по роли, създадоха си читателски дневници, преписваха красиво, оцветяваха герои от любими приказки, бяха сладкодумни разказвачи и какво ли още не. Децата споделяха какво са разбрали от прочетеното, откриваха поуки в книжките... Превърнаха класните стаи в сцена и в библиотеки с хубавите си книжки. Получиха и тематични подаръци за старанието си. Браво на всички малки читатели! Пожелаваме им възвращащи преживявания в света на книгите и четене без край!

Второкласниците сами ще омесят коледната питка

Вече знаят колко дълъг и вкусен е пътят на хляба

„Пътят на хляба“ бе тема на интересен и нетрадиционен урок за малчуганите. За да се върнат години назад и да се потопят в бита на дедите ни, и те пропътуваха пътя до с. Муселиево и влязоха в стара мелница. Видяха как зърното се превръща в хляб. Всяко дете имаше възможност да меси в отделни ношви и понеже не можеха да чакат да се изпекат техните хлебчета, си ги взеха за вкъщи. Тъкмо им е нужно време, за да втасат, знаят вече те! Какво се е случило с малките тестени топчета, не знаем, но сме сигурни, че ще помагат на баба и мама за коледната питка. Че ще ценят хляба и всички, които се трудят, за да го има!

Да гледаме в миналото, когато градим бъдещето си

На 15 ноември в зала „Европа“ гостува Марио Мишев – един от създателите на сдружението „Българска история“. Пред хуманитарните паралелки от 11 и 12 клас той представи сдружението и неговите цели, кога е създадено и кои участват в него. Беше ни интересно да разберем как през 2013 година току-що завършилите училище Марио Мишев и Иван Кънчев се захващат с тази трудна задача. Марио днес е бакалавър по политология, а Иван е студент по международни отношения. Любовта към историята ги събира в тази кауза. Марио сподели, че днес хората нямат време за историята в дебелия книги. Затова те създават видеа, които са кратки, така че всеки да може да ги гледа в свободното си време. Те са анимирани и достъпни за всички. Българите трябва да се гордеем с историята си, както другите народи се гордеят със своята. „Историята възпитава родолюбие, което е важно за формирането на едно отговорно общество“ – споделя Марио. Така те смятат, че ще бъдат по-полезни от наизустяването на дати или друга информация.

На срещата Марио представи две видеа – първото е превземането на Тутракан, а другото – за генерал Стефан Тошев. Бяхме заинтригувани от видеаното и слушахме с интерес. Има знакови личности от Междусъюзническата война, Първата Балканска, Първата световна война, но са останали в сянка. За тях сдружението създава 2 документални филма. Освен това са написани над 600 статии и са направени над 50 образователни клипа.

В сегашния си вид сдружение „Българска история“ се състои от

Нашите съученици от клуб „Млади възрожденци“ продължават родолюбивата си мисия. Този път с адрес знатни плевенски родове и красиви стари сгради в нашия град. Имаха големи от тях екскурзоводи и преминаха по маршрутите „Дарители“ и „Търговци“, за да спрат внимание на знакови за града ни обекти. Подготвиха и презентация на видеаното, за да я покажат на останалите си съученици. Походът завърши в Регионалната библиотека, където се проведе викторина, за да се затвърди видеаното. Всичко това стана възможно благодарение на фондация „Съвременна плевенска медия“ по програмата „Ти и Lidl за по-добър живот“.

Училището ни бе домакин на състезание по дебати. Посрещнахме ученически отбори от Русе, София, Пловдив, Пазарджик, Шумен и Бургас. Близо 50 участници се надпреварваха за голямата награда. Момчил Пачев от 12а и Лора Спасова от 12б се представиха достойно в надпреварата. Те, заедно с Жанин Ал-Шаргаби от 12б, имат и много минали успехи в областта на дебатите и тази година решиха да организират състезание в родния си град и училище.

Жанин бе част от националния отбор по дебати на България за 2018 и през лятото представи страната ни на Световното състезание по дебати за ученици в Загреб, Хърватия. На състезанието в Плевен беше помощник главен съдия. Съучениците ни скоро ще представят училището ни на Националното състезание на Асоциация Дебати.

Марио, Иван, Ивомир Колев, Иво Владимиров, Мартин Стаматов, Елена Гиздакова и Деница Бисерова. Всичките – малко над 20-годишни. Екипът е посетил над 80 училища в страната за три години. Сдружението изнася уроци по родолюбие на ученици от различни възрасти. Също така посещава замиращи села, за да съхрани тяхната история.

Нашият народ трябва да знае, че и победите, и загубите са белязани от личности, които, водени от своята любов към родината, са поставяли общото благо пред личното. Необходимо е да гледаме в миналото, за да изградим бъдещето.

Анна Стайкова 11б

Ромео и Жулиета - преди и сега

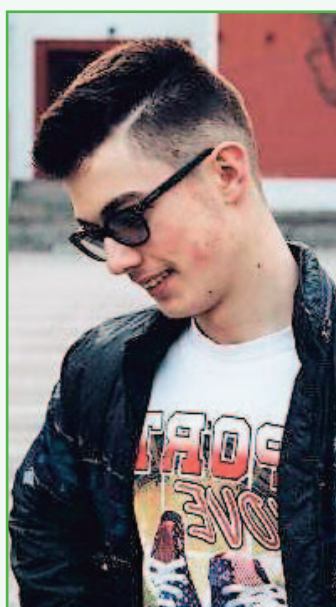
Именно това видяхме в един от петъчните ни часове по литература. След като изучихме Шекспировата трагедия, разказваща за трагичната любов между Монтеки и Капулети, Марио и Цветелина влязоха в ролята на знаменитите герои. Дватама представиха пред нас, техните съученици, класическата любовна сцена между влюбените под балкона на Жулиета. Но тъкмо когато си мислехме, че представлението е приключило, те „дописаха“ текста, като показаха как се ухажват младите в днешно време. Имаше сериозна разлика в поведението и разговора в различните епохи. Показаха ни, че любов като тази на Ромео и Жулиета е невъзможна заради крайностите в поведението им и прибрзаността им, заради незрелостта им. Но и крайният материализъм днес също е неприемлив. Дватама актьори бяха облечени в подходящи костюми и избраха

Как виждам града си утре

Дамян Господинов от 11а клас бе отличен в конкурса за есе „Плевен през моите очи“

Младите хора са промяната – в своето училище, в своята страна, в своя град. Провокиран от инициативата на най-младия общински съветник в Плевен Йордан Грижов, нашият съученик Дамян Господинов от 11а клас сподели в есе как вижда родния си град в бъдеще. Кои са приоритетите, които могат да превърнат града ни в привлекателно място. Има ли надежда за хората, обичащи род-

тематична музика. Продължихме с три доклада. Единият беше на Дамла, свързан със специфичните драматургични техники на Шекспир, другият – на Диляна, която

ния си град, да останат в него? Той сочи основните проблеми и предлага решения. Чия е вината – на бездействието управници или наша. В края на ноември бяха обявени победителите. Есето на Дамян е сред петте текста, които журито смята за най-добри. Ние му пожелаваме да има възможност да реализира идеите си в родината, в града ни!

В@З Буки Веди

разсъждаваше по мотива „неразделни“ в литературата, а Миглена говори по проблема за омразата и отмъщението в „Ромео и Жулиета“ и „Хамлет“.

Галина Делиева 10б

Традиционна Коледа

Колкото искрици - толкоз пиленца, шиленца, теленца и дечица във всеки дом

С тези думи на 24 декември, преди да бъде наредена празничната трапеза, стопанинът на къщата запалва бъдника – отсечен ствол от дъбово, брястово или крушево дърво. Дръвчето остава да тлее цяла нощ и да поддържа огъня жив. Варва се, че светлината и топлината на бъдника

символизират не само раждането на Исус Христос, но те са и причина на празничната трапеза на Бъдни вечер да гостуват мъртвите предци и самата Божия майка, за която се нарича и първият къшей при разчупването на празничния обреден хляб.

По традиция на празничната трапеза трябва да има 7, 9 или 12 постни ястия – 7, защото толкова са дните в седмицата; 9 - защото толкова време трае бременността, и 12 - колкото са месеците в годината. Символика, която тълкуваме главно като пълнота. Според църквата хра-

ните на трапезата могат да бъдат до 33 – възрастта, в която Исус Христос се жертва, за да спаси човешкия род. Трапезата трябва да бъде богата и да включва всичко, което се произвежда в домакинството като варено жито, варен фасул, сарми, пълнени чушки с боб или ориз, ошав, туршии, лук, чесън, мед, орехи и вино. В четирите ъгъла на стаята се поставя по един орех, за да се осветят четирите краища на света.

В полунощ на Бъдни вечер срещу Коледа започва и обичаят коледуване – зимният ритуал за плодородие, здраве и късмет. В коледуването участват

млади мъже – скоро оженени, сгодени или ергени. Наричат се коледари, като в различните части на страната думата може да звучи и като коладници, коледаре, коледници.

Те започват подготовката си още на Игнажден – 20 декември, определя се водачът им, който трябва да е по-възрастен от останалите и женен, учат коледни песни, подготвя се облеклото. Традицията повелява коледуването да продължи от полунощ до изгрев слънце, за да прогонят злите сили.

Коледарите пеят по пътя, пред вратата и в къщата. Пеят за всеки от семейството – от най-възрастния до най-малкия, пожелават добра реколта и здраве на семейството. Домакините обикновено ги даряват с кравай, пари, вино. Продуктите, които останат след угощение, се даряват на бедните, а парите – на читалището, училището и църквата.

На Коледа, след църковната служба, всички се събират на хоро, което, според вярванията, символизира дълголетие. Вечерята на 25 декември е много по-богата от тази на Бъдни вечер, защото вече е позволено да се яде и месо.

Коледарите са това, което ни отличава от празнуването на Коледа в другите страни. За жалост днес рядко може да ги видим. Надявам се поне да ги помним!

Елица Борисова 9б

Сигурни сме, че ви направи впечатление каква амалгама от народни вярвания, традиции, християнски символи, езически ритуали е този дългоочакван празник. На стр. 5 може да прочетете нашия журналистически опит да сложим ред в тях и да ви помогнем тази Коледа да стане по-информираната Коледа. За да се убедите, че в това е уникалността на празника.

Марта Вачкова: Празникът е в душите

На 31 октомври учениците от гимназиалния етап на нашето училище посетихме организирано спектакъла „Рейс“ в ДКТ „Иван Радоев“, възвуща комедия по Станислав Стратиев, адаптация и режисура - дело на проф. Здравко Митков. Това беше и чудесен повод да се срещнем с Мартина Вачкова. За нас беше чест, че ни отдели от времето си преди излизането си на сцената, за да отговори на най-любопитните ни въпроси.

- Повечето хора Ви познават от „Шоуто на канала“ въпреки опита Ви на театралната сцена. Къде се чувствате в свои води – в театъра или на малкия екран?

- Аз съм театрална актриса, завършила съм ВИТИЗ. Там ни учат да бъдем актьори в театъра. За кино в България няма курсове. В кино могат да снимат всякакви хора, имащи интерес, като например тези от „София ден и нощ“. Виждате, че всеки, който не се срамува, може да се справи. Театърът вече е друга работа – техника на говора, изказ, владее на средствата. Аз бях 3 години по разпределение в Пазарджишкия театър, след това ме поканиха в Сатиричния театър. Големият ми късмет беше предаването „Ку-ку“, което помнят вашите родители и учители, но вие - не. То е първото шоу, което се случи, студентска шоупрограма, правеше се само от млади хора – Камен Воденичаров, Любо Дилов, Зуека, след това се включихме ние с Тончо Токмачиев, Стефан Рядков, Слави Трифонов. И станахме една страхотна трупка като „Монти Пайтън“ – най-големите комици, които са само мъже, играещи всички роли. При нас обаче имаше една жена – това бях аз, играех и майка, и баба, и вещица, и принцеса... След „Ку-ку“ вече дойде „Каналето“, по-разширената част, когато вече издавахме и албуми, правехме концерти. След като се разделихме със Слави, дойде „Шоуто на канала“, което е от вашето време. Но всъщност аз там никога не работех, а просто по-напохожа, когато можех, ходех да играя. Играех в театъра и имах свое лично предаване. Всъщност имах три предавания в БНТ, всекидневни – „Защо не?“, „Жените“ и „Апартаментът“. Така че, не мога да кажа къде е минало повече време и къде се чувствам по-силна. И на двете места. Аз съм любопитен човек, обичам да съм водеща в телевизията, да представям хора, да задавам въпроси, но и много обичам да играя, от което никога няма да се откажа. Майката е театърът – оттам тръгва всичко. Следващите неща - кино, телевизия, те са постфактор. Началото е театърът!

- Защо мислите, че хората по-често Ви разпознават в комедийни образи?

- Защото това се оказа, че ми се удава повече. Макар че сега с „Откраднат живот“ доказвах, че и трагедии и драми мога да играя. Като ме приеха във ВИТИЗ, аз бях така по-пълничка, ярка, характерна и комедийна и моят професор казваше изобщо да не си

мечтая за драматични роли. Но още в театъра в Пазарджик ми се случи да играя хубави драматични роли, но те са в театъра, а сега за пръв път в „Откраднат живот“ широка аудитория видя и другия ми талант. Имам чувство за хумор. Някак чувството за хумор сякаш е качество и приоритет на мъжете, мъжете могат да се шегуват, жените - не, мъжете могат да говорят мръсни вицове, жените - не. Ние трябва винаги да се цензурираме, да сме пристиснати и кокони, но това не се свързва с хумора, това е обект на хумора. Когато човек може да се самоиронизира, да се майтапи със себе си и недостатъците си, това вече е големият хумор и големият талант.

- А къде мислите, че е границата между пошлостта и хумора?

- Прекратена е и е размита в момента и много хора мислят, че хуморът е да се надсмееш, да се подиграеш на някого. Не, това не е смях, това е грубост, невъзпитаност, пошлост. Хуморът е нещо велико – аз говоря за едно, а ти разбираш, че под това има и нещо друго. Тази вечер ще гледате какво е за мен високият хумор, високата комедия, това е да обърнеш жанра, както е смешно, да стане драматично, после пак смешно... Това е голям автор, който ще гледате – Станислав Стратиев, който владее това. Основата на добрия хумор е добрата драматургия и добрите актьори – актьорите с мярка. В мярката е тайната. Нали знаете всъщност, че лекарството е отрова, но правилно дозирана, става лекарство. Правилно дозираният хумор прави комедията.

- Изпадали ли сте в неловки ситуации на сцената и как се справяте с тях?

- Да. Това, което сега ще гледате – „Рейс“, се играе с едни врати, които постоянно се отварят и затварят и аз треперя само копчето да не откаже, защото няма как да вляза в рейса. Или обратното, като слизам, ако не се отвори вратата, как ще продължи представлението... Зависими сме от много неща. Забравянето на текст е класика,

да си забравиш реплика, да се закашляш, да се задавиш, да се засмееш, случват се много такива гафове.

- Тъй като тази вечер ще играете пред ученици, има ли значение за Вас пред каква публика ще играете?

- Ако нито веднъж не звънне телефон, аз специално ще спра аплодисментите и ще благодаря. Скоро играхме едно представление пред ученици, те са седнали на балкона и си говорят. Мислят си, че сме на филм и че не ни пречат, но ние сме хора, чуваме ги. Аз съм на сцената, той си играе с телефона, който го осветява, аз виждам това. Или ме снимат със светкавица. Тези неща ме убиват. Проблем на млади или стари, на възпитание, никой не им е обяснил, че сме живи хора и всичко това може да ни пречи, да ни разсее. Призовавам ви никой от вас да не си говори помежду си, да не си играе на телефона по време на представление, това е неуважение. Но и възрастните го правят, което означава, че липсва възпитание.

- Знаем, че имате връзка с нашия край. Как се чувствате на плевенска сцена и как мислите, че се справят вашите колеги от ДКТ „Иван Радоев“?

- Да, моят баща е от Трънчовица. Чудесно се чувствам! Прекрасни актьори, страхотен театър, директорът толкова много прави за тях, чудни, амбициозни, млади актьори, които са богатство. Всички представления трябва да изгледате, това е много важно. Винаги, когато ходя извън София, казвам: „Отидете да гледате спектаклите на вашия театър, с вашите актьори! Не може да гледате само гостуващите, не е честно.“ Тези хора са останали в този град, тук са децата им, трябва да ги гледате. Колкото повече гледате, толкова повече изграждате вкуса си и можете да цените кое е добро и кое е лошо, а когато изказвате мнение, те ще започнат да правят и по-добри представления, но е важно да ги подкрепите, тук, местните си. Аз за пръв път играя на

тази сцена. Да, имали сме концерт с „Ку-ку“, Люси Дяковска беше дете и пъ с нас и с филхармонията, беше много хубаво. Но за пръв път играх на премиерата на това представление. Този театър е бижу, вие не можете да си представите какво богатство е, че го има, архитектурата, залата. Силно се надявам, че татко гледа отгоре и се радва, че съм тук! Друго ми е странно – никой след спектакъл не дойде да си поговорим, да ми се представи, нито мои роднини, нито кметът, нито представителят на общината по въпросите на културата. Или пък са дошли и не са се обадили... Защото в други градове винаги се обаждат, търсят ме. А баща ми е толкова свързан с този град...

- А вие като родител какви съвети давате на дъщеря си, които биха били полезни и за други момичета?

- Давам ѝ съветите, които моят баща даваше на мен – че трябва да съм добър човек, че не са толкова важни оценките, че не са те критерият за успех в живота. Разбира се, не да си двойкаджия, но ако имаш 4 или 5, това не означава, че в живота няма да дръпнеш пред шесторкаджията. Трябва да имаш любовитство. Не може да си еднакво добър и по български и по химия, по география и по математика. Аз съм за шведската система, за това, което се случва в скандинавските страни, учиш това, което ти е интересно, но в него трябва да си много добър. Аз не съм била отличничка и никога не съм изисквала това от дъщеря си. Получих първите си шестици в академията, когато започнах да уча това, което харесвам – световен театър, древногръцки театър, западноевропейски театър. Изкуството е това, което мен ме интересува! Защо учих тази физика, о, боже, не зная. Да, общата култура е важна, от всичко по малко, да. Но аз съм недоволна от нашата образователна система, съжалявам, че го казвам пред ученици, но не мога да го крия. На дъщеря ми казвам само, че е важно да е добър, честен и почтен човек, това е мерилото за мен. Искам да бъде харесвана, да бъде обичана, да бъде чаровна, да може да изпява талантите си, всеки човек има дарби – дали да общува, дали да пишеш, дали да слушаш, всичко е дарба. Най-важно е живото общуване, много е лесно да ми напишеш нещо по телефона, но като се срещнем, подвиваш опашка и бягаш. Трябва да заявявате и да отстоявате себе си, не нахално, възпитано, в жив контакт!

- Малко по-рано стана въпрос за „Откраднат живот“. Какво е да сте сестра Жекова и каква диагноза бихте поставили на младото поколение днес?

- Диагнозата е самота. Знаете ли дори тук в един ваш бар „Хавана“, над „Канане“, седят на едната маса момчета и пушат наргиле, а на другата маса

седят момичета и общуване никакво. Как е възможно? Всеки с всекиго трябва да говори, всеки с всекиго трябва да се спира. Виждаш, че срещу теб върви едно момиче, което е хубаво облечено и с хубава прическа, кажи ѝ: „Браво, хубава си!“ Италия, това е моят вкус за живеене, вървиш по улиците, някой подвиква след теб. Трябва да изразяваме харесването си. Ако дойде съученик, хубаво облечен, ухаещ, направи му комплимент, трябва да си казваме хубави думи. Колко по-красив и радостен ще е животът ти! Сестра Жекова е любим мой образ, жена, която отдава себе си на усъвършенстването си, на кариерата си, тя е стигнала върха на кариерата си, има поне 2 висши образования. Има такива главни сестри, познавам. И какво от това. Тя няма най-важното, няма семейство, няма дете. Има много такива жени, които изпускат най-важното от живота в гонене на кариера. Много ми е мила, много я обичам, тя е най-светлият образ в целия филм според мен.

- Каква част от образите си пренасяте в личния си живот?

- Да, това е много интересно. Не само вземам от нея и се уча, а и много ѝ давам. Това е взаимен процес. Тя беше описана като много зла жена, аз ѝ дадох ранимост, чувствителност, крехкост и наивност. Оттогава сценаристите започнаха да я правят такава, каквато е. Тя беше церберът, злото куче на болницата, но лека-полека придоби много по-човешки качества. Аз се уча от нея и тя от мен, слели сме се.

- Тъй като наблизават коледните празници, бихте ли споделили как ги отбелязвате? Случвало ли Ви се е да прекарате празник на сцената?

- Да, много години подред с Тончо сме били на Нова година по площади, по сцени. Хората са по домовете си, ние сме на студа, тропаме хоро с Горан Брегович. Това е нашият живот, на артиста. Но винаги на Бъдни вечер и Коледа съм къщи, това е закон и това пожелавам на вас, на читателите ви, на града. Топли празници! Не е важно масата да е отрупана, за да стане хубав празник. Празникът е в душите!

- С г-н Токмачиев сте дългогодишни професионални партньори, смятате ли, че е важно да сте приятели с колегите си извън работата?

- Да, за мен е важно. Аз вече от години не гоня нито роли, нито пиеси, гоня само добрата компания. За мен това е важно. Сега репетирам в Сатиричния театър „Дон Кихот“. Геро играе Санчо Панса, аз съм жена му. Той е страхотен актьор и това е, което ме интересува – партньорството, приятелството, общуването!

Камелия Григорова 11б
Виолета Антонова 11б

Говорят специалистите по темата „Дядо Коледа“

В брой 36 ви представихме първите стъпки на четвъртокласничките Вики, Ивка, Марина и Сияна в журналистиката. Те много бързо усвоиха показаното и вече са достатъчно опитни, че да го споделят със своите приятелки. Така екипът на малките любопитни репортерки се увеличи с още две. Те се представиха за първия си брой, в който ще присъстват като част от екипа. Запознайте се с тях.

„Аз съм Габриела Антова от 4г клас. Като порасна, искам да стана репортер. Много ми харесва, защото е приятно да опознаваш възрастните или децата.

Като стана известна репортерка, ще мога да се срещам с известни личности. Много е вълнуващо!“

„Аз съм Марина Петкова от 4а клас. Искам да стана репортер, защото това е интересна, вълнуваща и в някои случаи забавна професия. Дава възможност да се срещна с хора, обичащи своята работа, да разбера техните истории и преживявания. А после да разкажа на света за техните постижения, радости и неволи. Да помогна, ставайки съпричастна и обединяваща всички хора за дадена кауза. Първия път, в който бях репортер, аз взех интервю от едно малко момченце. Беше ми много забавно да го слушам и точно така си представях, че ще бъде – да държи микрофон в ръка, задавайки въпроси, да има камера, която да ни снима, а после материалът да бъде публикуван във вестника.“

Това са нашите две прекрасни нови бъдещи професионалисти. Прочетете любопитните въпроси, които те измислиха, и още по-любопитните отговори от срещата на шестте момичета с деца от 2 клас.

- Вики, ти какво искаш да получиш за Коледа?

- Кученце. Много исках кученце и сестричка, но вече получих сестричка и искам едно малко кученце, което напролет ще порасне и понеже живеем в къща, ще ни стане пазач на къщата.

- Измислила ли си

вече име за кученцето?

- Да, искам да е момиче и да се казва Тара.

- Вярваш ли, че може да срещнеш Дядо Коледа?

- Не, защото няма Дядо Коледа. Той е легенда. Преди много години е имало, но вече няма, а ако има, е някъде далеч, но не в България, и няма как да го срещна.

- Кой е Дядо Коледа за теб?

- Според мен мама и моите близки ми купуват подаръци и ги изпращат. Или по-точно се правят на Дядо Коледа, слагат ги в плик и ми ги носят.

- А ти пишеш ли писмо или тайничко пошуваш на мама какво искаш?

- Пиша писмо и го давам на мама. Тя чете и изпълнява.

- Кой ти е любимият коледен филм?

- „Снежната кралица“.

- А гледала ли си филма „Сам вкъщи“?

- Да. Харесвам този филм, защото момченцето ходи навсякъде и не се страхува от нищо!

- Какъв късмет искаш да ти се падне от новогодишната баница?

- Да сме здрави.

- Как се казваш?

- Кристиян.

- Има ли Дядо Коледа?

- Не, той не съществува.

- Не можем да сме сигурни. А какво работи той през останалите месеци от годината?

- Първо си почива, после прави подаръци.

- Ти пишеш ли му писма?

- Да, всеки ден.

- Кой е твоят Дядо Коледа?

- Баща ми.

- Алекса, къде живее Дядо Коледа?

- На север.

- С кого?

- Със Снежанка, джуджетата и еленчетата.

- Каква е Снежанка на Дядо Коледа?

- Тя е дъщеря му.

- Какво прави Дядо Коледа, когато не разнася подаръци?

- Прави подаръци с джуджетата, те му помагат, а еленчетата го возят, когато ги раздава. Всички си помагат.

- Как се казваш?

- Виктор.

- Какво искаш

да ти донесе

Дядо Коледа?

- Електрическа лодка с дистанционно.

- Вярваш ли в

Дядо Коледа?

Виждал ли си го на живо?

- Не съм го виждал,

но вярвам,

защото някои

деца си пожела-

ват много скъпи подаръци, които семей-

ството не може да си позволи, а пък те

идват.

- Ако го видиш, какво ще му кажеш?

- Че много се радвам да го видя! Ще се запозная с него, ще го попитам как му е истинското име и ще го покана в стаята ми, може да си играем с лодката.

- Какво обичаш да правиш, когато навън вали сняг?

- Да си играя с другите деца, да се пързаям, да правя снежни човеци. Много е забавно!

- Гери, какво искаш да получиш за Коледа?

- Папагал.

- А имаш ли други домашни любимци?

- Да – куче, заек, рибки.

- Вярваш ли в коледни чудеса и какво чудо искаш да ти се случи?

- Да, вярвам. Искам да срещна Дядо Коледа.

- Какво искаш да ти се падне от баницата с късмети?

- Здравето, защото е най-голямото богатство!

- Преслава, ти какъв подарък искаш да получиш за Коледа?

- Папагал, който говори и лети, обаче не мога, защото вече имам куче.

- Откъде мислиш, че минава Дядо Коледа, за да разнася подаръци?

- През Лапландия с елените.

- А ако си затворила прозореца вкъщи, заключила си вратата и си легнала да спиш, той откъде ще влезе?

- С магия. А може и през комина.

- Кой ти е любимият коледен филм?

- Не му помня името, но е с две кучета, които в началото се разделиха, но после се събраха и си родиха малки кученца.

- Вярваш ли в чудеса и искаш ли да ти се случи някакво чудо?

- Искам един ден, като стана по-голяма, да имам къща с папагали.

- Как се казваш?

- Ангел.

- Какъв подарък искаш да получиш?

- Книга за историята?

- Какви книги четеш по принцип?

- За историята и древните времена и за Космоса.

- Как ще ти донесе Дядо Коледа подаръка? Откъде ще влезе?

- То е логично - от някоя от двете тераси, пък ако са затворени, не знам...

Оказа се, че второкласниците вече са пораснали дотолкова, че осъзнават, че здравето е най-важно, а семейството – не по-малко. Не искат скъпи подаръци. Повечето мечтаят за домашен любимец, някои за книжка, други за играчка – съвсем естествени детски желания. Нито едно дете не каза, че иска телефон, таблет или каквото и да е скъпо смарт устройство. А за Снежанка аз още се чудя... Каква е на Дядо Коледа? Мислех, че му е внучка, но явно според децата старецът не е толкова стар, че да има толкова голяма внучка. Сигурно това се дължи на младия му дух! А всъщност как изобщо се появи този образ в отговорите им и какво общо има Снежанка с Дядо Коледа?! О, времена! О, нрави!

Коледни истории

Весела Коледа! Честито Рождество Христово!

Каква е тази смесица от Коледа, Христос, Дядо Коледа, подаръците и всичко около дългоочаквания празник

На Рождество Христово от векове се отбелязва раждането на Божия син. Неговата поява на бял свят се смята и за едно ново начало за всички хора по света. Освен това обаче ние свързваме Рождество и с пристигането на белобрадия старец Дядо Коледа. Децата по цял свят тръпнат в очакване да получат своите коледни подаръци от Добрия дядо.

А защо Дядо Коледа пристига, летейки със своята тежлена от елени шейна точно на тази дата, на Коледа? Замисляли ли сте се каква е връзката между Коледа, Христос, Дядо Коледа, подаръците и всичко около дългоочаквания празник?!

За Коледа първо да кажем, че няма нищо общо с глагола „коля“ и с традицията да се заколи прасе по това време на годината, както парадоксално мислят много българи. Всеизвестно е, че Коледа е предхристиянски, езически празник на Слънцето, на победата на живота над смъртта. Около зимното слънцестоеене – 20-22 декември, се отбелязва краят на мрачните дни, началото на Слънцето - идването на новия бог. В българската култура Коледа се нарича още Божич /точно от Бог/. И върху обредната пита точно заради това се маркира Слънцето. Няма съмнение, че Коледа има предхристиянски произход.

Може би тази идея за раждането на бога Слънце го сродява като смисъл с **раждането на бога Исус**. И тъй като рождението на Исус, разбира се, не е отбелязано като точна дата в Библията, се е получило това наслагване и обединяване на традиции. Така Коледа като древен обичай се обогатява и насища с още смисъл, постепенно изгубва езическата си сакралност, но пък придобива по-богат смисъл с приемането на идеята за Рождеството.

А Дядо Коледа? Легендите разказват...

...Преди много, много години свети Николай се разхождал по улиците на едно малко градче. Не щеш ли видял една девойка, водена нанякъде от двама мъже, и нейния баща, който вървял зад тях, молел се и плачел. Мъжете

носели със себе си и една стара черга.

Свети Николай се поинтересувал от случващото се. Оказало се, че нещастният баща имал огромни дългове към тези хора, които не можел да изплати. За да им се издължи, той им дал всичко, което имал, включително старата черга. Тя била последната вещ, която му останала. Ала дори това не било достатъчно. За да си вземат дължимото, те отнели от него дори собствената му дъщеря.

Свети Николай решил да направи едно добро на бедния човечец. Все пак всеки има нужда от малко доброта в живота си, а основната идея на празници като този е да бъдем по-човечни и разбиращи към останалите. Той извадил кесия със златни жълтици и я дал на неумолимите и коравосърдечни мъже. Те приели отплатата и върнали девойката на баща ѝ заедно с всичко, което му били отнели. Възрастният човек много се зарадвал, че детето му отново е сво-

бодно, и казал, че по Коледа стават чудеса...

Всичко това по време съвпада с така наречената Коледа. Оттогава е прието по това време хората да си разменят подаръци с цел да зарадват близките си, да даряват доброта и надежда, светлина

и обич.

Сега сигурно ще попитате какво общо има пък свети Николай с Дядо Коледа. Светецът се приема за първообраз на белобрадия старец заради многобройните добрини, които прави, за да помага на бедните.

През 19 и 20 век се добавят различни детайли към тези традиции – червеният цвят на дрехата на Дядо Коледа, вида и имената на еленчетата, елфи...

Надявам се, не намирате нищо лошо в тази амалгама от традиции, случки, легенди. Дори напротив – това прави тези празници изключителни. Това обединява и убеждава, че най-голямото чудо е човекът. А не е ли още по-голямо чудо човешкото у човека!

Весели празници!

Бъдете добри, обичайте се и вярвайте, че по Коледа стават чудеса!

Илейн Иванова 10в

Знаете ли историята на коледния чорап

Как обичам Коледа! Навън вали сняг, всичко е побеляло. Ти си вътре на топло, сгушен на дивана, и гледаш приключенията на малкия Маколи Кълкин. Помещението ухае на мандарини и на джинджифилови сладки. До теб камината гори, пращат дървата в нея. А украсата - най-много я обичам! Коледните лампички, които осветяват стаята в най-различни нюанси. Елхата, украсена с всякакви играчки. Дори чорапчетата, които слагаме над камината... Стоп! Журналистическото око не може просто да се радва на нещата - то ги изследва постоянно. На какво спряхме? А, да! На чорапите. Защо слагаме чорапи над камината?

Това се прави от десетилетия наред. Закачаме коледния чорап и чакаме. Ако си бил добър през годината, Дядо Коледа ще остави вътре подаръци. Ако пък си бил лош, ще хвърли вътре въглища. Това го знаем. Но не ви ли е интересно как се е зародила традицията. Как може един чорап да стане един от символите на Коледа? На мен ми е и смятам да разбера!

Докато правех моето проучване, се натъкнах на много интересна легенда. Тя звучи като приказка, затова ви съветвам да седнете до камината, да се завиете с топло одеялце и да се насладите. Така. Имало едно време едно малко семейство. То се състояло от майка, баща и три дъщери. Семейството живяло щастливо до неочакваната смърт на майката. Бащата се принудил сам да се грижи за дъщерите си, а те да вършат домакинската работа. Сами се досещате, че сам човек трудно изхранва семейство - мъжът едва успявал да свърже двата края! Трудно намирали пари за храна, какво да говорим за лични облаги. А момичетата растели ли, растели...

Когато дошло време да се омъжават, бащата изпаднал в още по-голям ужас. Нито една от тях нямала зестра, а по онова време без зестра не можели да се омъ-

жат!

Една вечер трите момичета изпразнили дрехите си. Те оставили чорапите над печката, за да съхнат по-бързо. Същата вечер св. Николай (познат благородник, който раздавал подаръци на всички) спрял пред къщата и знаейки за трудното положение на семейството, решил да помогне. Той грабнал торбата си със злато и напълнил чорапите.

На сутринта, щом момичетата се събудили, видели пълните чорапи. Така мъжът успял да види дъщерите си омъжени и доживял живота си щастливо.

Оттам се зародила традицията да се поставят коледни чорапи над камината. А знаете ли, че тази традиция има различни разновидности по света? В Холандия децата пълнят чорапите си със сено и моркови за елените на Дядо Коледа. Във Франция вместо чорапи, децата оставят обувките си.

Това е традиция, още откогато са носели дървени обувки. Подобно е и в Унгария, само че обувките се оставят до вратата или до прозореца.

Дали Дядо Коледа ще остави подаръците ви под елхата, в чорапчето или в обувката, няма значение. Недейте да очаквате с нетърпение своите подаръци, а подарявайте вие! Коледата е за това! За да даваме, за да се обичаме и оценяваме. Подарявайте! И не само на Коледа! Подарявайте през цялата година! Подарявайте любов! Подарявайте топлина! Подарявайте грижа и милосърдие! Това са най-скъпите подаръци!

Зина Махмудова 9б

Аз бях Дядо Коледа

... Не знам колко съм спала и дали това беше сън, но изведнъж се събудих и за мое учудване не бях в стаята си и не бях аз. Буквално бях Дядо Коледа. Излязох бързо от стаята си с убеждението, че това е сън, но... там видях множество малки хора с разноцветни шапки и костюмчета, с обувки със заострени върхове. Те ме грабнаха и ме качиха в истинската шейна на Дядо Коледа и чудо - тя полетя! Нямах време да се опомня, не можах дори да поговоря с малките хора, които очевидно бяха джуджетата на Добрия старец.

Докато летях, се поогледах – зад мен имаше чувал с подаръци. Из-

веднъж се приземихме върху покрива на една къща. Сън или не – май трябваше да изпълня дълга си. Тихо се промъкнах в къщата – хората се веселяха, пееха, забавляваха. Прокрадането до елхата беше трудно, но успях да сложа подаръците. Продължихме и това се повтори във всяка къща по света. Признавам, не е лесна работа да си Дядо Коледа! Когато стъпих на покрива на последната къща, не бързах да се върна обратно в шейната. Поседях на покрива и дълго гледах звездите. Замислих се – защо тези хора не се зарадваха на подаръците, не ги очакваха с нетърпение, а се веселяха, веселяха... Това беше различно и много хубаво. Усмивнах

се и се събудих. Бях в моето легло, а под елхата бяха подаръците ми. Усетих, че се чувствам различно, че не им се радвам както обикновено. Веднага скочих и побързах да отида при моето семейство, за да бъдем заедно, да празнуваме и да се радваме един на друг. Аз усетих духа на Коледа - той не е в материалните неща. Пожелавам го и на вас!

Деница Луканова 6б

Отворени писма до Добрия старец

Мили Дядо Коледа, ...

Аз съм Кристиан. Тази година бях много добър и затова искам да ми донесеш подарък. Най-много искам да имам плейстейшън 4 про, за да мога, когато си напиша домашните и навън е студено, да мога да играя. Ще ми бъде много забавно и интересно, ако ми го донесеш. Другата ми най-много искана мечта е да се срещна с Лионео Меси. Да получа автограф и да прекарам цял ден с него. Също и като порасна, да играя във футболен клуб „Барселона“. Да печеля Купи и да съм най-великият футболист, като Меси.

Кристиан Йорданов 4а

Моего желание за Коледа е роклята на белия лебед от „Лебедово езеро“ на Чайковски. Аз още от много мъничка играя балет и госпожата ми казва, че имам дарба да играя. С удоволствие всеки ден танцувам, виждам се с деца, ходим по концерти, все на първо място сме, имаме общи танци, но имаме и солисти, аз съм една от тях. Балетът е моята страст. Второто ми желание е да имам топка, въже, палки, обръчи и ленти, защото аз много обичам да си играя с тях. Имам и постелка и така може да правя цигански колелета, кълда и мост. Вярвам в Дядо Коледа, а другите – не. Очаквам с нетърпение тези подаръци.

С обич: Андреа

Подаръкът, който бих приел за Коледа, е пожелание за здраве, но да знам, че съм го получил с откровеност от добър човек. Когато човек пожелае здраве, но дори с нотка двуличие и лицемерие, пожеланието се превръща в безсмислено казани думи, които нямат значение. Перфектният подарък за Коледа е този, който е даден от сърце от хора, които те обичат.

Димитър Мирчев 6а

Аз редовно си пиша домашните и съм послушна вкъщи. Аз все още мисля какво да си поръчам. Обикновено обичам пухкавите играчки. Майка ми казва, че съм голяма за детски работи и не ми трябва телефон, също че съм надраснала слушалките, таблетите и ми е време за лаптоп. Просто казано, съм притисната и не знам какво да си избира. Но и аз не искам нищо, майка ми все ми повтаря, че всичко, което ми трябва, е умът. Затова искам само да съм с моето семейство, да сме живи и здрави.

Вихра 4а

Сигурно ме помниш като най-палавото дете в града. Една Коледа ме пропусна, защото бях лоша, но вече съм прецизна, точна, старателна и отлична ученичка. За Коледа бих искала шест подаръка. Първият е легло от „Lego Friends“. Къщата за игра на Стефани, в която има стълб, на който се върти. Надявам се твоите джуджета да не се изморят. Вторият бих искала да е играта „От умен по умен“. Представлява е леко странно за едно момиче, но искам да докажа на другите хора, че независимо дали си момче, или момиче, беден или богат, може. Другата ми мечта е да поставя световен рекорд за редене на кубчето рубик. Занимавам се с това около една година. Открих го случайно на село. Поставих си книга с около 1000 или 600 страници. В нея да има вълшебни, битови и за животни приказки. Петият ми подарък е телескоп, за да наблюдавам Луната. И шестият е научен комплект. До другата година!!!

С много обич: Марина 4а

Аз не искам за Коледа подаръци безчет, искам всеки да каже „благодаря“ за всичко, което има. Благодаря е важна дума, която не използваме всеки ден, но Коледа е много хубав повод да се съберем и да си я кажем. Вместо с подарък в ръка да посрещнем близък с мила дума на уста. Но не просто да кажем „благодаря“, а да го почувстваме, да мине през сърцето ни – и това ще е най-хубавият подарък. И нека да започна аз – благодаря на всекиго, който е направил нещо за мен – моите родители, роднини, учители, приятели...

Ивана Транколова 6а

Аз съм Цветина. Обичам да уча по математика. Това е любимият ми ден. За коледни подаръци не искам много неща. Те са следните:

Материални подаръци:

1. Нърф бластер „Кораб с приставка 145-ти модел“
2. Смарт гривна AP140
3. Туистър
4. Монополи Читърс

Желания:

Аз някой ден искам да събъдна една от най-големите ми мечти – да стана шефка на фирма за счетоводство. А по-скорошните ми желания са да се паднат добри учители, които да ме приемат в училището, в което искам да вляза.

От Цвети на 10 години

Аз съм Теодора. Все още от малка обичам да рисувам. Аз винаги съм си мечтала да бъда най-добрата художничка в света. Най-искам от всичко на света комплект за рисуване. Винаги съм искала това. Кутийката, в която има всякакви материали за рисуване, темперни бои, много хубави флоумастри за рисуване, цветни химикалки. Искан голяма дъска, върху която художниците рисуват. Аз тази година бях добра с мама и тати и моята котка. О, да кажа само едно нещо, че забравих. Аз съм от 4а клас. И моята най-добра приятелка е Вихра. Това беше засега, Дядо Коледа. До другата Коледа с коледна магия.

От Теодора

Бях добър през годината, затова, ако можеш да ми донесеш за Коледа плейстейшън пет. Това е нещото, за което съм си мечтал от много време. Другото нещо, за което си мечтая, са играчки и дарения за децата, нямащи родители и дом. Мечтая за това, както и за световен мир между държавите, градовете и селата на света.

Кристиан Симеонов 4а

Имам две мечти. Едната е да стана астронавт. Знам, че гите хора, че независимо дали си момче, или момиче, беден или богат, може. Другата ми мечта е да поставя световен рекорд за редене на кубчето рубик. Занимавам се с това около една година. Открих го случайно на село. Поставих си цел да го нареда за една седмица. Не се оказа толкова трудно. След време разбрах, че има такива състезания. Все още не съм ходила на нито едно, но обещавам, че ще отида. Имам още мечти – да си взема куче. Хората са казали, че кучето е най-добрият приятел на човека, а и без това нямам много приятели.

От Катерина 4а

Иван Жунтовски 12а

Моята различна Коледа

Ако можех, бих направила Коледа различна. Искам да отлети с космическа ракета на Марс и оттам да наблюдавам всички на Земята. Да направя елха от блестящи звезди. Най-отгоре да окача Слънцето, за да огрее и затопли хорските сърца. Ще спусна на всички по едно коледно огънче от Марс – едно празнично коледно огънче, което да стопли нещастни и самотни в коледната нощ. Ще има за всички любов, храна и топлина. Всеки ще го изживее като миг, но ще го помни вечно. Аз ще се прибера вкъщи доволна и щастлива с близките си.

Елена Мълчиноголова 6б

За мен различната Коледа е да си сам. Когато няма близки хора, с които да споделяш вълнения и радост, няма празник. Някои възрастни хора остават сами; има родители, чиито деца са далеч... Тогава самотата в коледната нощ поражда тъга. В такива самотни празнични вечери човек не бива да се отчайва, а да вярва, че ще е здрав в бъдеще и че любимите хора ще бъдат до него. Тогава всеки ден с тях е подарък.

Цветан Върбанов 6б

Всеки от нас може да промени празника си и да го направи по-хубав и приказен. За някои различната Коледа означава да бъдат със семействата си, за други – да получат желани подаръци. Някои казват, че по Коледа стават чудеса. Аз не знам дали е вярно, но всеки от нас може да направи едно чудо, като стане по-добър човек. Силата на празника се ражда в нас, ако помогнем на някого да се почувства по-добре или просто да изпита радост.

Радина Иванова 6б

Скъпи Дядо Коледа,

Висше ти едно глупаво дете със всички
мъниски малкосте, не защото бих получил
нищо, тъй заслужавам, а заради много
детища вървящи в светлите на Коледа
звезди, те споделям ти е преподнесен с
блясъци тук, сто защо аз искам тези
празнични неща:

- * Първо-искам всеки един зауби наредбата
гове, да открие светлината и обичта
в живота
- * Второто ми желание е всеки, който обича,
да бъде свързан със своята душа и много
обичта
- * И трето-всеки един замахнал и зашаркан
да, да бъде дарен от детски аист и аистка

И така, скъпи Дядо Коледа, това са моите
желания и моля те макар и прости, аз
сам все още дете, което вървя в Коледа
тук.

• ❄️ 🎄 ❄️ •

гр. Плевен От: Цв. Върбанова
XII, клас

... След трескава подготовка нещата се случват. Ние вече сме в открития Космос. Аз и екипажът ми, който, разбира се, е моето семейство, пътуваме към планетата Марс. Всички сме много весели, по своему различни и малко нетипични. Баща ми е леко припрян, мама пък все е забравила нещо, но винаги е усмихната. А брат ми е физик и вечно прави лудории. Аз пък съм тийнейджър и момиче с големи мечти. Няколко дни по-рано, ровейки в телефона си, случайно се свързах с Марс. Учудващо говорехме на един и същ език. Марсианците ми споделиха, че наближава Коледа, но при тях тя е много скучна. Тогава аз им предложих да я отпразнуваме заедно.

Пътуването дотам приключи бързо. Моите приятели марсианци се събраха за нашето посрещане. Честно казано, те наистина са зелени, слаби и не толкова високи, но много дружелюбни. Що се отнася до Коледа, тя при тях наистина е скучна, но аз и моето семейство се бяхме подготвили добре. Извадихме коледното дървче и марсианците ахнаха. А украсата му направо ги смая. Коледните лампички, които баба измайстори специално за празника, така осветиха планетата, че в НАСА я объркаха със Слънцето. С мамините курабийки пък новите ни приятели откриха една от своите способности – полетяха. Тати се погрижи за черята. Ако щете, ми повярвайте, но на Марс забавля сняг. Коледа е тук! Подаръци има за всички. Марсианците са щастливи! Бавно вълнението премина в тих коледен сън.

Така и аз сънувам своята мечта – да имам една различна Коледа!

Мария Виткова 6б

Скъпи Дядо Коледа,

Не съм ти писала отдавна. Причините са много. Една от тях е, че не знаех дали изобщо заслужавам да получа подарък. Все пак подаръци получават добрите деца, а аз вече не съм сигурна какво е добро. Не съм сигурна дали изобщо има добро на този свят! Като малка си мислех, че добрите деца са тези, които изкарват хубави оценки, помагат на хората в трудни моменти и се държат мило с близките си. После пораснах и осъзнах, че ако наистина това са добрите деца, то тогава почти всички са добри, а то май не е така. Защо отличните оценки да са добър показател? Познавам хора с висши образования, които никога не са добри към мен. Ако да си добър, значи да си като тях, то тогава аз искам да съм лоша.

А защо да помагаме на хората в трудни моменти? Преди няколко години бях станала доста близка с едно момиче от класа ми. Споделяхме си, излизяхме заедно, обсъждахме това, което не ни харесва. Спомням си, че когато наближи коледната ваканция, тя ми сподели, че мрази Коледа. Аз останах изумена - не си бях представяла, че някой може да не харесва празника, че чак пък да го мрази! А то имало причини... Това е времето, когато всички се събираме със семействата си. А у тях майка й седяла в кухнята, баща й бил навън, по-големият й брат в стаята си с гаджето, а тя... Тя седяла в своята стая, включвала слушалките към телефона си и рисувала. Тогава се почувствах ужасно. След време спряхме да общуваме, не знам защо. Но въпреки това миналата Коледа се сетих за нея. Мислех да й се обадя. Да я разсея, знаейки колко й е тежко. Но се спрях. Щеше да си помисли, че я съжалявам, а тя мрази съжалението. Тогава разбрах - не трябва да сме до хората само в трудните им моменти. Трябва да сме до тях винаги!

Ами защо да се държим мило само с близките си? Нима не трябва да се държим добре и с непознати? Просто не навиждам, когато видя някой да се отнася грубо с някого - говорим за случаен пътник в тролея, за училищните хигиенистки или с по-малък ученик. Кажете ми, Дядо Коледа, какво значи да си добър? Как да бъде добра? Към кого да бъде добра? С какво мога да бъде добра?

Все пак искам да те помоля за нещо. Приеми, че за него те моли малката Зина. Онова момиченце, което много ясно знаеше какво е добро и лошо и което вероятно, ако ме види днес, ще се разочарова. Този път тя не иска лилавото пони от магазина или онзи "Sweet Home", в който обича да рисува. Този път тя те моли за едно - справедливост. Моля те, дай на всеки един човек справедливост. На умните хора, които винаги ме карат да се чувствам малка. На момичето, което мрази Коледа. На онези, които винаги спорят с непознати. Дай ми и на мен! За да разбера най-сетне дали съм била добра, или съм била лоша.

Твоя вечна почитателка: Зина Махмудова, гр. Плевен

Скъпи, Дядо Коледа,

От малка мечта да бъда електроводител
обаче, за съжаление, не ми вървч
мателатката. За това, те не ми
вървч вина само себе си...

Понен съм широм и добро дете
няма да те нотаваурвам много,
ще си пожелаа здраве и много
щетици по мателатка, за да
стана електроводител. Това е всичко!
Ааа, да... забравих едно пожелание,
окопосветио пътешествие,
ако имам време да го организирам.
Благодаря предварително!

От: Маги 12^{м.к.} клас

Кво става дядо Коледа? Как си тази година? Пожелания
ми и твоето изриво за шейната или ти храниш
елитата основно с протеини?

Относно какво искам за Коледа... тази година не
бях изобщо позицизна, направих много грешки и
нещо, за което още много съжалявам. Но аз си понесох
последствията и се паутих от грешките си. Затова
искам, те ти би бил много добър, ако не зарадваш с
подарък за Коледа.

Не искам нищо материално от теб, защото си имам
всичко необходимо и не искам да ти тегна още
повече шейната. Изключително много бих се зарадвала
на външен прашец изпълнен със здраве и любов до
безкрай. Висшният един ароматизатор за кожата
ако е с късмет за безаварийно каране нима
да ми е изобщо изишнен...

Пожелаваш ти приятно, бързо и топло пътуване
и успешно събване на всички мечти на хората
по света.

от: Йосана Кирилова

Скъпи деца, благодарение на нашата намеса Дядо Коледа вече чете вашите писма. Ние тайно го за-снемме. Дали ще уважи вашите желания, не знаем. Но ако реши да отговори, ще публикуваме отговора му в брой 38. Весели празници на всички нови автори в този весел брой!

Коледни пристрастия

Чудото да си себе си

Всичко започна една късна есенна вечер, когато обменяхме идеи за поредния брой на училищния вестник.

Спомням си как госпожа Иванова ни предложи да пишем за това как напоследък всеки иска „да бъде себе си“. Правеше го с много примери от ежедневието и с ирония, разбира се. Идеята се зародила от онези момичета, които обичат да ходят на състезания по красота. Обикновено ги питат „На кого искаш да подражаваш?“, а те гордо отговарят „Искам да бъда себе си!“. В началото не разбрахме какво иска да каже госпожата, но тя продължи: „Как можем да сме себе си? Изобщо можем ли? Какво означава „да съм себе си“? Кога сме свободни да сме себе си?“. Отговорихме ѝ, че може поне вкъщи, но тя не се предаде, споделяйки, че е невъзможно и това, защото и там те чакат много задължения. Как можем да се харесваме толкова, че да спрем да искаме да се усъвършенстваме? Та нали това е смисълът на живота! Помислете си какво ще стане, ако майка ви реши „да бъде себе си“ за един ден. Тя няма да иде на работа, вероятно ще се обади на шефа си и ще му сподели какво мисли за него с доста неприятни за ухото думи. После ще иде да купонясва. За домакинска работа няма и да споменавам! Ще прави, каквото душата ѝ нарежда, понеже тя е себе си! Определено много ме грабна идеята и се съгласих да пиша, но не знаех какво ме очаква...

Задачата изглеждаше лесна - просто ще разбера защо всички искат да не подражават на никого и после ще размишлявам върху темата. Започнах да наблюдавам повече хората около себе си. И тогава осъзнах - винаги е било на мода различното. Да си различен, да си оригинален, да си единствен по рода си - това е вълнувало поетите векове наред. Вероятно това е осъзнало и обществото. Защото сега всеки прибягва до най-лесния начин да бъде оригинален – „да бъде себе си“. Вече масово хората се стремят да покажат всяко свое качество най-вече, да споделят свободно мнението си и да се харесват, което е хубаво. Проблемът идва, когато себелюбието прерасне в его. Когато спреш да се обичаш и започнеш да се обожаваш. Когато смяташ, че няма колко повече да се подобриш, понеже си перфектен, и спираш да се развиваш, като по този начин губиш много. Дотук добре. Разбрах причините. Време бе да проверя и следствията.

За да бъдем пълноценни личности, трябва да харесваме и качествената на останалите, а не само своите. Харесва ти, че баба ти Гинче готви вкусно - започваш и ти да се учиш да готвиш вкусно. Възхищаваш се на приятел, който винаги е уравновесен - започваш и ти да опитваш да бъдеш такъв. И черта по черта градиш характера си и се самонадграждаш. Стараеш се да се усъвършенстваш и се учиш да правиш нови неща постоянно. А ако подражаваш на себе си и харесваш всичко в своя характер, спираш да се развиваш. Ставаш ограничен и дори и да можеш да се подобриш, ти не искаш и губиш възможността да бъдеш още по-добър. Нещо подобно на мечтите - когато сбъднеш своя

мечта, започваш да преследваш друга. Какъв би бил смисълът на живота, ако не си поставяш цели, които да постигнеш?

Много хора смятат споровете за нещо отрицателно, но това е начинът да си кажем истината, да се изясним, да видим и другата гледна точка. Тогава осъзнаваме, че може и да грешим и се учим да уважаваме чуждото мнение. Всяка история си има две страни, а истината се крие някъде по средата. Не можем да разберем каква е истината, ако сме чули само едната страна. Себелюбите се смятат за прави, не искат и да чуят какво иска да каже другият човек, защото вместо диалог търсят монолог. Това е една от причините да им е толкова трудно да създават приятелства. Кой би искал да контактува с човек, който е напълно обсебен от собственото си мислене и възгледи, твърде зает да види останалия свят? Тези хора стават самотни и се самозалъгват, че са щастливи!

И се чувствах много добре, докато пишех тези неща. Но проблемът бе, че не ги усещах. Затова направих компромис - реших да разбера какво е „да си себе си“, не във всички отношения, разбира се. Идеята ми бе да спра да се мъча и тормозя и да започна да правя нещата, които ми доставят удоволствие. Но колкото и малко да исках да се променя, всъщност всичко се промени. Защото за човек, който не обича да спори и много рядко показва какво му е, изявата на истинската мен бе нещо огромно!

Първо, реших, че спирам да си давам зор да уча. През целия ми живот съм се старала - ако не разбирах нещо, се трудах да го разбера. Казах си, че вече няма да наблягам върху онова, което не разбирам, а само върху онова,

което харесвам. И трябва да призная, че в началото много ми харесваше това! За пръв път се чувствах свободна, истинска и удовлетворена! И естествено това се отрази на успеха ми. Изкарах няколко петици, които не са лоши оценки, но вероятно за ученик, който може и повече, бяха. И не се чувствах зле, макар и мои приятели да си го мислеха. Дори се чувствах добре! По-късно започнах да показвам какво наистина мисля и може да се каже, че изгубих няколко свои приятели. Все си казвах, че ако наистина държа на мен, ще трябва да уважават мнението ми. И въпреки всичко, аз се чувствах прекрасно! Но едва преди няколко дни разбрах какво всъщност вършех - рушах живота си! Мои съученици седяха часове наред пред учебниците, мъчейки се да набузват всичко за теста, докато аз, без да уча вкъщи, получавах по-високи оценки. И не, не аз бях великата в случая! Бяха те, понеже знаеха как не могат да вършат нещо, но се опитваха, а аз го можех и се предавах. Да, от една петица не зависи животът ми, но ако продължавах в същия дух, щях да загубя всичко, което исках и можех да имам. И знаете ли - колкото и грешно да беше това, което започнах, аз не съжалявам за него. Защото успях и се осмелих да почувствам онова, за което винаги говорех!

Човек се учи, докато е жив, и пак остава ненаучен. За нас е важно да растем, да се подобряваме, да се надграждаме, за да живеем пълноценно. Да си поставяме цели и да ги преследваме. По своя начин! Да се развиваме. Затова нека бъдем различни - нека не бъдем единствено себе си!

Зина Махмудова 9б

По тениската посрещат - по ума изпращат

Пъстра картина от тениски с определен надпис и цвят сме – особено през топлиите дни. Как избираме надписа! Даваме ли си сметка, че така се себеизразяваме. Тениската е просто една дреха, но обединява, отдалечава, изпраща закачливи послания...

Характерът и интересите ни са определящи в стила, който ни представя пред останалите. Тийнейджърите използват начина, по който се обличат, гримират и т.н., за да изразят себе си. Тениските са голяма част от това, а надписите върху тях могат да бъдат закачливи, сериозни, предизвикателни... В много от случаите човек може да е облечен с тениска на даден изпълнител или група, за да покаже интереса си към жанр музика и това често може да бъде повод за запознанство. Ако някой носи тениска с изображение, от което и ти се интересуваш, може да създадеш приятелство покрай тази обща тема на разговор. Ами нали общите теми и интереси събират хората!

Има, разбира се, забавни случки, особено с надписи на чужди езици, най-често на английски. Мисля, че се досещате колко вида неприлични надписи съществуват. Много хора не ги разбират и ги обличат, ставайки развлекателна ходеща гледка за околните. Най-често това може да се види при възрастни хора, които не обръщат внимание на това или не разбират

написаното. Но са голяма атракция по улиците. Това не е проблем само на възрастните, дори аз имам много приятели, които не се интересуват какво пише и ако бъдат попитани, се взират и тогава чак разбират за какво става дума, което често също е било повод за смях.

Тъжното е, че освен всичко забавно и приятно, дрехите могат да показват и статута на даден човек в обществото или това, с какви средства разполага. Единственият съвет, който мога да дам, е познатата на всички поговорка “Не съди книгата по корицата” или “По дрехите приемат, но по ума изпращат”. Може да откриете, че странното момче в края на стаята харесва същата музика като вас или има същото чувство за хумор, макар дрехите му да не го показват.

Така че бъдете добри с всички, но... не забравяйте, че днес имаме на пазара нова медия – тениската. И не ходете по улиците с наведени глави – може да изпуснете най-добрия си приятел!

Темата продължава в следващия брой

Виолета Антонова 11б

Коледната ваканция – време за четене

Моите предложения за книги ще оцветят празника ви и ще му придадат повече коледен дух

Първата книга е „Сняг вали“ на Джон Грийн, Морин Джонсън и Лорън Миракъл. В тази книга са събрани три различни истории на известни автори. Всяка една от тях ще ви пренесе на място, на което Коледата заема ключово място и ще можете да се насладите на романтични истории, които ще ви накарат да се понесете на вълната на празника. Следващата е „Писма от Дядо Коледа“ на Дж. Р.Р. Толкин, който е създал невероятна история на Средната земя. И преди да се зачудите как така излиза нова книга на Толкин, и то за Коледа – е, това всъщност са писмата, които децата му са получавали всяка година, изписани с треперлив почерк и украсени с изящни цветни картинки.

Малко по-сериозна е „Коледна песен“ на Чарлс Дикенс. Не може да

пропуснете тази книга. След нея няма как да не ви обхване коледният дух. Дикенс умело ни разказва историята на Ебенизър Скрудж и трите духа на миналата, настоящата и бъдещата Коледа. Наситена с много поуки, това е история, към която ще се връщате всяка година, за да я преживявате отново и отново.

„Празници на лед“ от Дейвид Седарис – колекцията от есета за Коледа на Седарис е една от най-забавните публикувани книги някога. Първата история – „Дневници от Коледоландия“, илюстрира собствения опит на автора от работата му като елф по Коледа в голям търговски център и е болезнена, но по възможно най-правилния начин. Друго есе описва с палава наслада коледния фестивал в местното училище...

Разбира се, няма как да не препоръ-

чам и по-детски книги за най-малките. Тази книга е „Лешникотрошачката“ на Е. Т. А. Хофман. Това несъмнено е история, която всяко дете трябва да знае. Няма човек, който да не ѝ се е наслаждавал по време на коледните празници, да не се е възхищавал на играчките, направени от чичо Дроселмайер и да не е преживявал заедно с малкия лешникотрошач.

„Снежният човек“ от Реймънд Бригс разказва за момче, което прави снежен човек, който оживява в полунощ. Двамата се отправят на различни приключения през нощта, докато изгревът не ги прекъсва. Реймънд Бригс представя историята без думи, само чрез илюстрации, направени лично от него.

Елица Борисова 9б

Искам град, който да е целият ми свят

Моето коледно желание е да има детски град, който за мен и моите другари да е целият ни свят. В него ще властва само веселбата и няма да има място за тъгата. Всички много ще се обичаме и в приятелството ще се вричаме. Детски смях ще звъни навред, а лакомствата там ще са безчет. При нас ще е Коледа вечна, защото злобата за всички ни ще е далечна. Вместо снежинки от небето ще валият бонбони, а по улиците ще има много балони. Ще играем и ще пеем и безспирно ще се смеем. Ще каня всеки в мечтания от мен детски град, ако носи най-големия заряд – сърце, пълно с любов и доброта. Това е най-важно на света!

Виктор Иванов 6а

Чувам празничния звън

Когато Коледата наближи светъл лъч душата озари. В щастие, усмивки и игри, приказна елха ще заблести.

А на двора от зори бял снежец ще завали. И сърцето ми дори в радостни искри ще заблести.

Зима бяла е навън. вкъщи весело е вече. Чувам празничния звън-Коледа не е далече!

Никол Кирилова 6в

Фалшивото лице на Коледа

Маракуя или сушени сливи, дискотека или при баба на село, розова изкуствена елха или зелен уют

Какво е Коледа напоследък? Блясък, играчки, светлини, пиротехника, конфети, свещи, лампи, червено, бяло, сребърно и златно. Защо пък тези всъщност традиционни и символични цветове да не се заменят със синьо, неоново розово, зелено и жълто, оранжево и лилаво?! Защо Дядо Коледа да не е облечен например в лилав костюм, да има синя брада, а Снежанка да е цялата розова като кукла Барби? И вместо с порцеланова кожа и черни абаносови коси да е блондинка с изкуствен тен! Защо Дядо Коледа да не е чернокож или азиатец? Ние сме добри деца на Земята, пазим я. Затова не подкрепяме изсичането на дървчета. Нека украсим изкуствена елха. Защо пък да не е и тя розова или синя, висока до тавана, накичена с гирлянди и играчки, помпозна, отговаряща на нашата елитарност. Защото колкото повече, толкова повече. Нека да се представим! Нека на нашия прозорец лампичките са повече от тези на съседа. Нека да напръскаме със спрей повече от него, че да имаме сняг на стъклата, защото така или иначе по това време на годината това е рядко явление. Хора, на Сахара валя сняг, та в България ли няма? Малко ли ви е? Пък после си викнете фирма да ви

изтрие прозорците! На върха на елхата вместо звезда, сложете коронка, все пак тя ще е кралицата на дома за известно време. Купете си рогца и носле на еленче за аутомобила, та и той да е в духа на Коледа! Облечете и кучето, и котката като джуджета. И папалага може. Само за рибките ще ви е трудно да намерите дрехи. Дано догодина пуснат на пазара. Момичета, запазете си час за маникюр още от септември, местата са ограничени. Кажете на маникюристката да ви направи ноктите колкото се може по-шарени, че да са по-запомнящи се от на съученичките. Все пак без джуджета, пингвинчета и еленчета по ноктите няма как да изкарате празника! Часът за фризьор можете да го запазите от октомври за Нова година, когато ще празнувате на ресторант, разбира се, с един куп непознати хора, без домашна храна, без баница с късмети. Ами то, ако я направите нали може да си повредите маникюра... Как не се съобразих! Запишете се на салса и на народни танци, за да се понаучите. Ходете три пъти да хванете някоя основна стъпка, за да сте самоуверени на новогодишния банкет и да сложите колежките в джоб. Все пак женското съревнование е

нещо голямо и вечно. Запишете се, но го направете за себе си, за да се научите наистина, за да се забавлявате. Пък когато вече сте достатъчно добри, тогава покажете самочувствие. Да вярваш в себе си е хубаво нещо, да обичаш себе си – още по-хубаво, но да е заслужено. Защото всеки си знае кога е заслужено и кога не е. А щом осъзнаеш, че си постигнал нещо с труд и си станал по-добър от другите, изпитваш истинска наслада. Отидете да празнувате в Румъния, в Сърбия, в Гърция, пък може и в Албания, в Косово, в Турция. Защо не? Най-добре събирайте пари и багаж за Дубай! Защото каква ще е Коледата иначе... Купете на детето последен модел айфон, че да не помисли, че няма Дядо Коледа. Похвално е, че не искате да развалите коледната магия. Ами като не искате да я разваляте, сложете под елхата или в чорапчето едно пакетче с лакомства, направете един домашен кекс, пък го поръсете с пудра захар. Знам, че все сте на диета и пиете детокс чай, че на Нова година сте на СПА и трябва да сте с хубави форми, знам, че използвате само подсладители и не ядете въглехидрати. Но децата ви обичат кекс и шоколад обичат, и

домашна баница. Направете го за тях. Пуснете им филмче, научете заедно коледна песен, напишете заедно писмо до Добрия старец. Не отивайте в чужбина на тези светли празници, отидете на село при майка и татко, при баба и дядо, да хапнете туршийка и да пиете винце, посмейте се, поговорете, пък пуснете концерта на Веско Маринов и направете една коледна томбола. Разменете си химикалки, чорапи, ръкавици, нека да е весело, нека да сте заедно, да сте здрави и щастливи! Украсете елхата, която е в естествен зелен цвят, макар и изкуствена, пък сложете един връх, една звезда. Накарайте децата да нарисуват картичка за баба и дядо, а по-големите да опаковат подаръците. Тези подаръци преди това изберете с желание, с добри чувства, купете нещо полезно или за майтап. Ако все пак намирате за задължително на Коледа или на Нова го-

Цвета Караджова, За

дина да сте някъде, на Бъдни вечер бъдете вкъщи с най-близките. Не яжте пържоли! Те са за другия ден. Сложете на трапезата нечетен брой постни ястия, прекадете с тамян, сложете една свещ на масата. Може и да пропуснете аромата на алое вера и маракуя. Усетете уюта, бъдете смирени! Забравете фалша!

Камелия Григорова 116

Еко Коледа

Предизвикваме ви тази година да празнувате, без да вредите на природата

Фактите сочат, че живи елхи се продават още от далечната 1850 г. В продължение на векове всяко семейство свободно си е присвоявало елха от близката гора. Представете си от тогава досега колко много коледни дървета са били отсечени в името на това да украсят дома ни в рамките на не повече от 1 седмица, след което ги хвърляме в кофите за боклук и забравяме за тях. Знаете ли, че за да получим едно зряло дърво, което е устояло на дъждове, вятър, бури и суша, са необходими между 6 и 10 години?

В тази статия ще намерите няколко интересни и лесни идеи как да си направите еко Коледа. По този начин няма да вредите на природата и ще спестите пари за украшения, защото декорацията, която ще видите тук, се прави от подръчни материали

Основният цвят в празничната тема, разбира се, е зеленият, тъй като различните му нюанси създават усещане за връзка с природата.

Една от идеите на еко коледния декор е домът да бъде едновременно празнично украсен, но и естествен и непринуден. Сложете във вазата елхови клонки вместо свежи цветя. В купа може да поставите коледни играчки от дърво и няколко шишарки или орехи. Елхата украсете с ръчно изработени от вас орнаменти – за целта използвайте всичко, което имате под ръка (прежда, конци, мъ-

ниста, копчета, хартия, флумастри и детско въображение).

Другият вариант е да си направите украсата от вещи, които на пръв поглед изглеждат непотребни. Нареджете няколко стари ризи или покривки на дълги ленти и започнете да ги завързвате на панделки около картонен венец (колкото по-гъсто разположени са те, толкова по-добре). Направете си коледни свещници от празни консерви от риба тон. За целта трябва да облепите външната страна на консервата с цветно фолио с празнични мотиви. На дъното сложете малко

вплели тънка червена панделка. Опаковайте подаръците под ел-

хата с обикновена, амбалажна хартия. Компенсирайте семплия ѝ вид с голяма цветна панделка, а

на опаковката залепете снежинки от хартия.

Ако искате да сложите венец на вратата си, може да го направите от клонки. Нужни са ви само шепи клонки (за предпочитане от лоза), канап, ножица и малко лепило.

Ако все пак ви е трудно и не ви се занимава с изработването на украшения, надявам се поне, че вкъщи нямате истинска елха. Пожелавам ви да преживеете весело празниците и те да бъдат изпълнени с много усмивки!

Елиса Борисова 96

памук, така че да скриете металната основа, а върху памука поставете чаена свещ.

За покривка за масата използвайте квадратно парче конопен плат, върху което сте избродирали празнични мотиви или в чийто край сте

Късмети за домашната баница

Здраве, щастие, любов, пари – през новата година във всичко ще ти върви!

Здрав ще си през таз година, бодър, весел – до амина!

Година те чака красива, съдбовна, ще бъдеш в плен на магия любовна!

Няма пролет, няма зима – в твоя дом късмет ще има!

Стига да прескочиш мечката, щастие те чака на пътекката!

Бездеен няма да си ти! Ще работиш по събъждане на своите мечти!

Чадърът наопаки си обърни, за теб от утре ще ваят пари!

Няма вече да вървиш пеша, ще натискаш ти педала на газта!

На теб се пада път далечен, да скитаеш много си обречен!

Учението ще ти е съдба – със знание ще реализираш ти голямата мечта!

Йоана Кирилова 12м

Коледни усмивки

Запознайте се с Гошко и Марийка

Как преминава петъчният ден на среднотатистическия ученик от „Вазов“

На всички ни е познато чувството да учиш в едно от най-елитните, най-иновативните и най-дисциплинираните училища в Плевен. В мига, в който кажеш къде учиш, моментално се превръщаш в изключително разумен и важен човек, чийто интелект е по-висок от на среднотатистическия българин. А всъщност това не се постига толкова трудно, както си го представят другите - повечето от нас не учат повече от 2 часа дневно, остава време и за така коментираните социални мрежи, напълно ни стига времето и да излизаме с приятели. Разговарях със свои съученици (момчета и момичета) и създадох образа на среднотатистическия ученик от „Вазов“.

Запознайте се с Гошко и неговата съученичка от съседния клас Марийка! Ето как протича техният петъчен ден:

8:30 – Марийка се пробужда от лъчите на слънцето, нахлули през прозореца, и още сънena, проверява всяко приложение на телефона си.

– Гошко спи.

9:00 – Марийка се отправя към кухнята, за да получи дозата хранителни вещества, нужна ѝ за ученето. Ако денят е хубав, ще яде мекички. Ако не, обилната закуска ще представлява едно кафе.

– Гошко още спи.

9:25 – Марийка, мотивирана или не толкова, сяда да учи и да пише домашни. И както нейната собствена майка върши много неща навън (работи, чисти, пере, готви, възпитава), така и тя показва колко неща може да съчетае (учене и чатене).

– Гошко все още спи.

11:10 – Марийка окончателно приключва подготовката си за деня и започва кратък период на гримирание.

– Гошко започва да се събужда.

11:30 – Марийка се ядосва, че очната линия не се получава и започва да си изправя косата.

– Гошко вече се е събудил и решава, че ще научи набързо по всичко и ще напише домашното само по български и по математика, а останалото ще го пише в междучасията.

12:45 – Марийка вече се е издокарала и следва кратка фотосесия пред огледалото в банята.

– Гошко мята две тетрадки в раницата си и започва да се облича. Не е успял да се изкъпе, но пък за какво иначе е парфюмът?!

13:15 – Марийка и Гошко се сре-

щат на любимото на всички ученици място („Шатрата“) и започват да се оплакват един на друг колко контролни ще имат през деня и да се разпитват кой е възможно да има отговорите.

14:10 – Марийка, пъргава и неуморна, излиза от стаята, за да каже на Гошко какво ще има на теста по химия. Той, от своя страна, започва мащабно подготвяне с помощта на „чичко Гугъл“ и на умната Петранка, тъй обичана и уважавана само за момента.

15:50 – Започва Великото преселение на народите, по-познато като „голямото междучасие“, когато всички излизат, за да хапнат. Всеки забравя възпитание и култура, по-важно е да се излезе побързо от сградата. Марийка е решила да покаже на обществото колко много се грижи за тялото си (все пак това се харесва на батковците от горните класове) и се задоволява само с една ябълка от зеленчуковия (и с една баница, която ще изяде бързичко в ъгъла на стаята по-късно). Гошко пък си хапва обилно, защото не се интересува от останалите. Храната е приоритет, единственото нещо, което го спасява, другото е второстепенно.

17:40 – Марийка трябва да стигне до салона по физическо и се превръща в котка - сетивата ѝ се изострят максимално, тя дебне да не срещне някого от училищното ръководство, който да ѝ направи забележка за разголения потник.

– Гошко излиза нервен от стаята. От всички ученици, точно него ли намериха да из-

питат?! Той би тръшнал вратата силно, но механизмът не позволява това, затова се примирява с няколко скромни ругатни, които не смятам да споменавам.

19:20 – следва втора част на голямото блъскане. Краят на опашката е между третия и четвъртия етаж, но все пак е важно да се блъскаме така, сякаш училището гори и всеки момент можем да се запалим.

19:28 – вече всички окончателно са излезли и се намират пред училище. Мелодията на новата песен на Преслава разцепва студения въздух. Миризмата на скъп парфюм, на пот (все пак след физкультурата това е неизбежно) и на мазни закуски се носи на десет метра от сградата. Гошко чака да види какичката от горния клас, за да си тръгне спокоен. Той я вижда обаче да се натиска с мускулиста батка от друго училище и решава да тръгне директно към Иванчо, у когото да вечерят и да идат на дискотека. Марийка вижда приятелите си и се отправят към спирката, за да се приберат, оправят и пак да излязат - петък е! Няма търпение да покажат новите си къси гащи – нищо, че е ноември. Да пийнат алкохол, да потанцуват и да покажат на света, че могат да съчетаят училищния живот със социалния...

Ей, чак сега се сещат, че по английски са писали отговорите на другата група!

На Гошко и Марийка – весела 2019 година!

Зина Махмудова 9б

Коледен сладкиш

Преди Коледа всяко домакинство пристъпва към трескава подготовка за празничното меню. Някои семейства правят коледен обяд, а други - коледна вечеря. Независимо от това, менюто на Коледа трябва да радва с разнообразие и най-вече меса, тъй като постите най-накрая са приключили.

За разлика от менюто в предния брой, това, което ви предлагам сега, не е много сиромашко, но имайки предвид празника – мисля, че може да се поохарчите малко повече. (Намиг-намиг) И тъй като празникът е семеен и всеки дом си има предпочитани рецепти, аз няма да ви досаждам с моите. Ще ви предложа само десерт – за да замириш на Коледа и за да впечатлите близките си. Много е вкусно и лесно – опитайте!

Необходими продукти: 75г почистен от черупки шамфъстък, 50г филирани + 100г смлени бадеми, 5г какао на прах, 2 ч.л. микс от канела, джинджирил, карамфил, кориандър, кардамон и индийско орехче, 2 ч.л. бакпулвер, 100г борвинки, 100г сушени вишни, 100г златна стафиди, настъргана кора на 1 портокал + 50 мл портокалов сок, 50 мл студено черно кафе, меласа - 75г или тъмен Агаве нектар, 1 ч.л. екстракт ванилия, 200г сурова, много ситно настъргана тиква, 150г орехи, 120г микс сушени плодове за поръсване, 3 с.л. мед, 4-5 с.л. ром.

Начин на приготвяне: Фурната се загрява на 150 градуса. Тавичка с диаметър около 18см се застила с хартия за печене. Шамфъстъкът, двата вида бадеми, стафидите, борвинките, черешите, какаото, джинджирил, карамфил, кориандър, кардамон и индийско орехче и портокаловата кора се смесват в купа. Разбъркват се добре и към тях последователно се добавят портокаловият сок, кафето, вани-

лията, ситно настърганата тиква и меласата (или сладък сироп от вида на агавенектар). Съставките се омесват добре с лъжица.

Сместа се изсипва в подготвената за целта тавичка и се заравнява. Пече се във фурната за около 1 ¼ -1 ½ часа. Проверявайте с клечка за зъби.

Орехите се натрошават на едри парчета и се разбъркват с микса от сушени плодове. Медът и ромът също се смесват, докато медът се разтвори. Изпеченият сладкиш се вади и се поръсва равномерно с микса плодове и орехи. Отгоре се залива с меда и рома и се връща в топлатата фурна за 10-ина минути.

Сладкишът се вади от фурната, охлажда се добре и се вади от формата. Украсата е според вашия вкус и коледно настроение.

Снимка липсва – не е случайно. Очаквам вашите, за да споделим своята украса и кулинарни способности!

С това ви казвам бон апетит и Ви очаквам в следващата статия. Пък кой знае, може и на диета да ви оставя!

Виктория Енева, 10в

Знаете ли, че ...

В 11а клас нито един ученик не бърза в междучасията да излезе навън, няма закъснения за учебните часове... И знаете ли защо – всички са врагове на тютюнопушенето. Те се съгласиха да позират за нашия вестник, защото се надяват, че техният избор може да бъде добър пример за другите. Споделят различни причини за това – избрали са да спортуват, да живеят здравословно и мислят за бъдещето си, а немалко от тях, на шега или не, посочиха – „финансова недостатъчност“. Пожелаваме им здрава 2019 година!

Хороскоп

Овен - работете в екип с колегите си, защото успехът ще дойде в сътрудничество с околните. Ако имате нужда от помощ или съвет, допитайте се до приятел – може да ви помогне с интересната си гледна точка. Периодът е особено благоприятен за решаване на въпроси от финансов характер.

Телец - фокусът на вниманието ви ще бъде във важни за вас взаимоотношения – лични или делови. Дори да пламне спор, погледнете на ситуацията откъм добрата страна – може би това ще ви помогне да придобиете ценен опит или да получите информация за определен човек. Ако ви измъчва въпрос, който засяга партньора/партньорката ви, обсъдете го заедно.

Близнаци - ще анализирате всеки проблем, който възникне, ще намерите най-доброто възможно решение за него. Мисълта ви ще е задълбочена – ще четете между редовете, което ще ви прави особено проникателни. В свободното време ще търсите повече забавления и общуване.

Рак - разговорите с околните ще бъдат приятни, а може да се окажат и полезни. Възможно е да получите ценна информация или да ви осени някаква идея. Ако самите вие сте вдъхновени, хората около вас ще са щастливи да ви съдействат, за да осъществите намеренията си – ентузиазмът ви ще ги заразява.

Лъв - всичко в работата ще върви нормално и няма причина нещата

да не се получат, както вие искате. Настройте се за повече срещи и разговори, а някои от вас ще трябва да водите и преговори. Може да изненадате любимия си човек по някакъв начин – с красива вещ или като подредите дома си.

Дева - Очаква ви доста динамичен период – наситен с разговори и обсъждания, възможно е и пътуване. Може да се наложи да правите доста различни неща, но лесно ще се адаптирате към промените. Ако имате важен разговор обаче, по-добре ще е да го оставите за утре. Периодът ще е благоприятен за финансите ви.

Везни - ще се стремите да се покажете пред света и ще ви се иска хората да ви забелязват. По всяка вероятност желанието ви ще се осъществи – трудно ще останете в сянка. Денят е чудесен за творчески занимания, за изяви – на сцена или чрез някаква дейност. Подходящ момент за романтика и страстни изживявания.

Скорпион - словото ви ще бъде много въздействащо и ще успявате да влияете на околните. Старайте се да използвате способността си да убеждавате в името на доброто на всички, а не за ваша лична изгода. Периодът е особено подходящ да се проявите по нестандартен начин – направете нещо, което никога не сте вършили.

Стрелец - периодът е чудесен да реализирате плановите и амбициите, свързани с училище. Има

шанс да проявите оригиналност и с творчески подход да представите своите виждания пред хората, с които общувате. Социалните контакти ще бъдат от полза за вас, а е възможно да получите и покана да участвате в интересна сбирка.

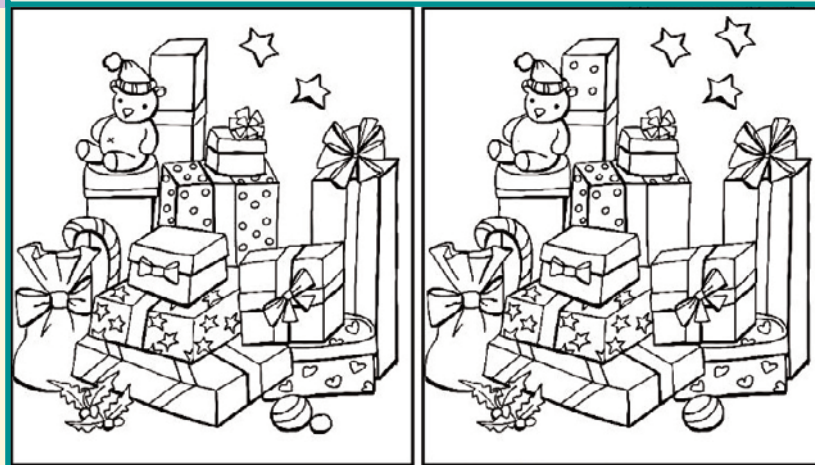
Козирог - Колкото по-целенасочени и последователни сте, толкова по-голям шанс има да постигнете онова, което сте си наумили. Периодът ще е много благоприятен за вас във финансово отношение и е възможно да получите пари. В училище разчитайте на личните си умения, а не толкова на помощ отвън.

Водолей - не се страхувайте да бъдете себе си. Приложете нестандартен подход към това, което правите – вашата оригиналност ще ви донесе успех, а не готовността да играете по нечий чужди правила. Ако имате финансови грижи, възможно е да намерите нестандартно решение, за да ги превъзмогнете.

Риби - Ако се чувствате нервни, разсеяни или здравословното ви състояние не е добро, хубаво ще е да си дадете по-дълга почивка. Училището ще почака. Вътрешното напрежение може да ви подтикне да предприемете някаква промяна, която сте се страхували да извършите. Една разходка в парка ще ви помогне мислите ви да се проявят. Не бягайте от реалността. Е, време е отново за училище.

Йоана Кирилова 12а

Открийте петте разлики

Срещнали се Дядо Коледа и Дядо Мраз

От далечни времена има недоизказана война за коледния трон между Дядо Коледа и Дядо Мраз. Най-сетне настъпи моментът на заветната среща, в която те да постъпят като разумни възрастни хора, да обсъдят различията си и да дадат пример на по-младите.

Дядо Коледа обиден продължава, че днешните деца поне знаят за него, докато Дядо Мраз е изчезнал заедно със социализма. За да вдигне акциите си пред врага, Дядо Коледа обявява и че освен него никой друг не е обикалял целия свят за една нощ.

Дядо Мраз запазва мълчание,

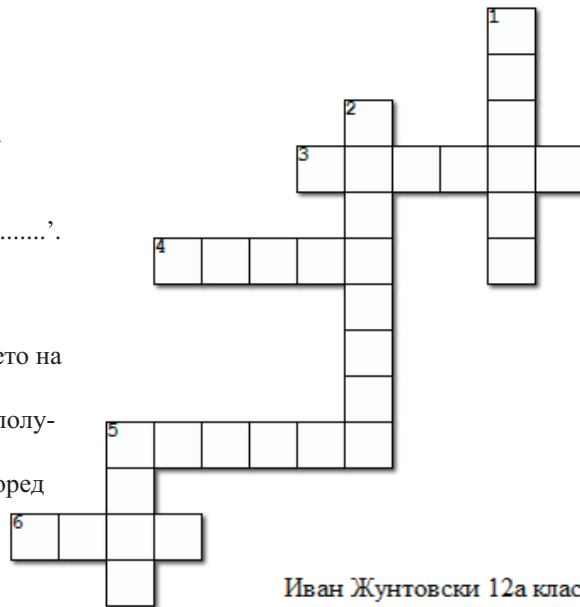

ХОРИЗОНТАЛНО

3. На Бъдни вечер в България по традиция се консумират само ястия?
4. Който пръв, на Бъдни вечер го очаква здраве и щастие.
5. Според народното вярване, от 25 декември до 7 януари се излизват дванадесет дни, наричани '.....'.
6. Какво се поставя в обредния хляб?

ВЕРТИКАЛНО

1. Как се нарича пънът, който се запалва в огнището на Бъдни вечер?
2. Кой идва в коледната нощ и пее песни за благополучие, здраве и берекет?(мн.ч.)
5. През кой месец е началото на новата година според древноримския календар?

Иван Жунтовски 12а клас

Коледна буквословица

П	П	Р	Е	Ч	Е	В	И	Н	Д	Ъ	Б	Ц
А	Р	О	Е	З	Е	Ж	Б	И	К	В	Т	Е
К	Д	Я	Д	Л	Е	А	В	Ъ	А	Щ	Р	Н
И	С	Е	Х	А	Н	Л	М	М	Е	Е	А	Е
Н	А	А	Л	И	Р	А	Н	В	З	Д	П	Д
Д	Р	А	Ц	О	Л	Ъ	С	И	О	Е	Е	А
Ъ	М	А	Д	П	К	Н	К	М	К	О	З	Л
Б	И	Р	О	Ж	Д	Е	С	Т	В	О	А	М

Баница
Бъдни вечер
Бъдник
Дом
Елха
Зелник
Коледа
Младенец
Пламяк
Подарък
Рождество
Сарми
Свещ
Трапеза

Начинът, по който обстоятелствата се стичат, е следният. Двете коледни легенди си уреждат бизнес среща в ледения дворец в Лапландия и сядат на по чаша горещ шоколад. Известно време двамата седят в мълчание, гледайки се един друг с гневен поглед. След няколко мъчително тихи минути Дядо Мраз почесва зачервения си от студа нос и поема инициативата. Обвинява смело Дядо Коледа в нарушение на авторските му права и открадване на самоличност. Дядо Коледа, очаквано, не приема обвиненията и възкликва, че той е просто по-добрата версия на своя колега Мраз. Разбира се, това не остава в пространството и в своя защита Дядо Мраз отговаря, че няма нужда от измислени заместници, в които децата дори не вярват.

дълго време търси отговор и след като не го намира, решава, че този спор е излишен и дава мирно предложение. Той предлага на Дядо Коледа по някакъв начин те да поделят желаната позиция, като Дядо Мраз раздава подаръци на Нова Година, а по-младият му събеседник да поеме Коледа на плещите си.

След мълчание, размяна на погледи и активна мисловна дейност от страна на Дядо Коледа, двамата си стискат ръцете. Дядо Коледа вика едно от доверените си джуджета и го моли да донесе захарна пръчица и лист хартия. Двамата подписват мирен договор и планът им вече е в действие дори за предстоящите празници. Очаквайте и двамата!

Виолета Антонова 11б

Редакционен екип

Иван Жунтовски, Йоана Кирилова, Виолета Антонова, Камелия Григорова, Анна Стайкова, Християна Тасева, Миглена Бурова, Илейн Иванова, Виктория Енева, Зина Махмудова, Елица Борисова
Предпечат – Йончо Йончев
Редактор-консултант – Радинка Иванова
гр. Плевен ул."Иван Вазов" № 46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; suivanvazov.com

Броят е редакционно приключен на 05.12.2018г.

Автори на календара: Анна Стайкова - 11б и Ивайло Митев

Издава: ЛАБЕЛ ООД - гр.Плевен
Предпечат: FFDprepress.com
Печат: FFDprint.com

Хартия: www.ema-bg.com
Тираж: 1000

Учебен календар 2019г.

ЯНУАРИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

ФЕВРУАРИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28			

МАРТ

П	В	С	Ч	П	С	Н
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

АПРИЛ

П	В	С	Ч	П	С	Н
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

МАЙ

П	В	С	Ч	П	С	Н
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

ЮНИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

ЮЛИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

АВГУСТ

П	В	С	Ч	П	С	Н
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

СЕПТЕМВРИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
30						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

ОКТОМВРИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

НОЕМВРИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

ДЕКЕМВРИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
30	31					1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29